

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ
Πρόεδρος ΣΦΕΕ

Ανέφικτη η φαρμακευτική περίθαλψη με κάτω από 2 δισ. ευρώ

ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ Η ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ

Παραμείναμε στην Ευρώπη σε ό,τι αφορά το νόμιμα. Μήπως, όμως, κινδυνεύουμε να αποχωρήσουμε από την Ευρώπη σε ό,τι αφορά το φάρμακο; Η συνεχιζόμενη συμπίεση της φαρμακευτικής δαπάνης προκαλεί προβληματισμό και ανασφάλεια. Τα τελευταία χρόνια έχει πραγματοποιηθεί μια διαρκής χειροτέρευση των οικονομικών δυνατοτήτων της πλειονότητας των πολιτών. Μια σοβαρή «παρενέργεια» είναι ότι ένας στους τρεις ασθενείς αναγκάζεται να αραιώνει τη συχνότητα λήψης των φαρμάκων του, έτσι ώστε να διαρκέσουν περισσότερο! Κατά συνέπεια, οδεύουμε προς μεγαλύτερη διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής, αφού η δυνατότητα πρόσβασης όχι μόνο στις υπηρεσίες υγείας, αλλά και στα φάρμακα, εξαρτάται καθαρά πλέον από την οικονομική επιφάνεια των πασχόντων. Η τάση αυτή μπορεί και πρέπει να αναστραφεί.

Με μια συρρίκνωση της κατά κεφαλήν δαπάνης, που αντιστοιχεί κοντά στο 50% του μέσου όρου που επικρατεί στις ευρωπαϊκές χώρες, δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε ένα αξιοπρεπές επίπεδο ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης

Η αλόγιστη, πλέον, συμπίεση στο ύψος του κρατικού Προϋπολογισμού δημιουργεί προβλήματα στην αλυσίδα διανομής φαρμάκων και προκαλεί σοβαρές ελλείψεις στην αγορά. Στην ανοιχτή και διασυνδεδεμένη αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα φάρμακα κυκλοφορούν ομαλά σε όλες τις χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι παρατηρούνται λογικές και αναμενόμενες διακυμάνσεις των τιμών.

Όταν, όμως, ένα ευρωπαϊκό κράτος αποκλίνει αισθητά από τον μέσο όρο ή όταν με ειδικές ρυθμίσεις και κάθετα μέτρα περιορίζει την επένδυση του Συστήματος Υγείας στο φάρμακο, τότε η επάρκεια φαρμάκων στην αγορά αποκτά «εξωευρωπαϊκά» χαρακτηριστικά.

Ο ΣΦΕΕ ζητεί η φαρμακευτική δαπάνη για το 2014 να μη μειωθεί κάτω των 2,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, γιατί πρόκειται για το έσχατο όριο, κάτω από το οποίο η άμεση πρόσβα-

ση των ασφαλισμένων και των ασθενών στα φάρμακα –πόσω μάλλον στα νέα φάρμακα και στις νέες θεραπείες– δεν μπορεί να εξασφαλιστεί. Η κυβέρνηση σκοπεύει να συμπίεσει τη φαρμακευτική δαπάνη στα 1,9 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτή η διαφορά των 300 εκατομμυρίων ισοδυναμεί με τη μη πρόσβαση δεκάδων χιλιάδων ασθενών σε φάρμακα και θεραπείες που σχετίζονται άμεσα με την ίαση και το προσδόκιμο ζωής.

Σε αυτήν την περίπτωση, η Ελλάδα θα καταταχθεί οριστικά «εκτός ευρωπαϊκού πλαισίου» στο πεδίο της φαρμακευτικής περίθαλψης. Και θα επιταχυνθεί η πραγματοποίηση των προβλέψεων που προειδοποιούν για μείωση του προσδόκιμου ζωής στην Ελλάδα κατά 3 χρόνια, λόγω της οικονομικής κρίσης.

Ο μέσος όρος της κατά κεφαλήν φαρμακευτικής δαπάνης στις χώρες του ΟΟΣΑ είναι 320 ευρώ. Το ποσό

των 1,9 δισεκατομμυρίων για το 2014 αντιστοιχεί σε 170 ευρώ.

Με μια συρρίκνωση της κατά κεφαλήν δαπάνης, που αντιστοιχεί κοντά στο 50% του μέσου όρου που επικρατεί στις ευρωπαϊκές χώρες, δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε ένα αξιοπρεπές επίπεδο ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

Οι φαρμακευτικές εταιρείες, ένας πυλώνας ανάπτυξης για τη χώρα, έχουν επιτελέσει ένα γιγαντιαίο έργο για να εξασφαλίσουν άμεση πρόσβαση των ασφαλισμένων σε όλα τα φάρμακα, παρά την αφαίμαξη που έχουν υποστεί, τις απώλειες εσόδων και τις κάθε λογής οικονομικές δυσκολίες που έχουν αντιμετωπίσει.

Το κράτος πρέπει τώρα να αποδείξει πως μπορεί να εγγυηθεί τις ελάχιστες προϋποθέσεις ομαλής λειτουργίας της φαρμακευτικής περίθαλψης των συμπολιτών μας.